

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 138

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 februarie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 12 din 10 ianuarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice	1-3	13.	4-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
8. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru aprobarea			5-8
			★
			Raport privind ajutoarele de stat acordate în România pe perioada 2002—2004*)

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 12

din 10 ianuarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Consauto” — S.R.L. din Sighișoara în Dosarul nr. 2.195/2005/CCA al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

*) Raportul se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate sunt în concordanță cu art. 21, 44 și 45 din Constituție, cu art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu art. 1 din primul protocol la Convenție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.195/2005/CCA, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Consauto” — S.R.L. din Sighișoara într-o cauză având ca obiect recursul declarat de aceasta împotriva încheierii pronunțate de judecătorul delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Mureș privind constatarea dizolvării sale de drept.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 30 alin. (1) din legea criticată, care prevede sancțiunea dizolvării de drept a persoanelor juridice pentru neefectuarea „în termenul fixat de lege a preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare fiscală”, încalcă art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată, care pentru o societate comercială este constituit și din denumire, emblemă, vad etc. și nu pot fi valorificate în procedura lichidării, precum și art. 1 din primul protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin aceea că sancțiunea instituită „conduce la desființarea proprietății asociative pentru chestiuni formale care, în cazul respectării sau nerespectării lor, nu afectează cu nimic viața societății comerciale sau interesele fiscale ale statului”. Alin. (2) al art. 30 care dispune asupra procedurii pronunțării unei hotărâri de către judecătorul delegat încalcă accesul liber la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție, „deoarece persoana juridică nu este parte în procedura în care se dă hotărârea judecătorească de dizolvare de drept, ci numai subiect al sancțiunii, caz în care suntem în prezența unui proces inechitabil [...]”. Art. 31 alin. (1) încalcă prevederile constituționale ale art. 21 și, în special, cele ale alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil „prin modul de reglementare a căii de atac, care este lăsată la îndemâna oricărei persoane interesate, fără reglementarea motivelor de recurs specifice, având în vedere că hotărârea de dizolvare este pronunțată în lipsa celui sau celor interesați și fără trimitere la normele din dreptul comun privitoare la recurs”. Acest text de lege este, de asemenea, contrar art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât instituția dreptului la un recurs efectiv „trebuie privită și acceptată ca fiind un mijloc eficace pentru realizarea dreptului pretins sau a interesului legitim, într-un cadru normativ precis și sigur determinat”. În sfârșit, autorul excepției consideră că atât art. 30 alin. (1) și (2), cât și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 sunt contrare și art. 45 din Constituție, „deoarece se restrânge exercițiul dreptului la liberă inițiativă”, deși nu sunt îndeplinite condițiile acolo prevăzute.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, în legătură cu susținerile privind încălcarea prin art. 30 alin. (1) din legea criticată a prevederilor art. 44 din Constituție, precum și a art. 1 din primul protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că persoanele juridice supuse înregistrării au atât drepturi, cât și obligații, iar sancțiunea nerespectării termenului imperativ stabilit pentru efectuarea acestor operațiuni nu poate fi reținută ca o încălcare a textului constituțional menționat. În legătură cu susținerile privind alin. (2) al art. 30, instanța de judecată apreciază că nerespectarea procedurii privind citarea unei părți în proces poate fi invocată în calea de atac extraordinară a recursului, și nu printr-o excepție de neconstituționalitate. În opinia instanței de judecată, și excepția referitoare la art. 31 alin. (1) din lege este neîntemeiată, întrucât: normele de procedură civilă se aplică și în procedurile jurisdicționale, astfel că legiuitorul nu trebuia să prevadă în Legea nr. 359/2004 aplicarea Codului de procedură civilă; art. 304¹ din același cod nu este limitat la motivele de casare enunțate la art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele. În sfârșit, instanța de judecată consideră că argumentele expuse sunt valabile și pentru respingerea susținerilor privind încălcarea prevederilor art. 45 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate. În acest sens, se menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie sau cu privire la un regim sancționator similar, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate sunt constituționale. Astfel, în esență, consideră că instituirea sancțiunii prevăzute la art. 30 alin. (1) din lege este în deplină concordanță cu art. 44 alin. (1) din Constituție, iar prevederile alin. (2) ale aceluiași articol creează, în cazurile strict reglementate, premisele necesare respectării dreptului la un proces echitabil. Mai arată că art. 31 alin. (1) este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 129, precum și că atât art. 30 alin. (1) și (2), cât și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică și libera inițiativă prevăzute de art. 45 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din

Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, al căror cuprins este următorul:

— Art. 30 alin. (1) și (2): „(1) Neefectuarea preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare, până la termenul prevăzut la art. 26, atrage dizolvarea de drept a persoanelor juridice prevăzute la art. 2.

(2) Constatarea dizolvării de drept se face prin încheierea judecătorului delegat, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului. [...];

— Art. 31 alin. (1): „Încheierea de constatare a dizolvării de drept este supusă numai recursului, la cererea oricărei persoane interesate, în termen de 15 zile de la publicarea prevăzută la art. 30 alin. (3). [...]”

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate încalcă, în ordinea invocării lor, prevederile constituționale ale: art. 44 privind „Dreptul de proprietate privată”; art. 21 privind „Accesul liber la justiție”; art. 45 referitor la „Libertatea economică” și art. 53 cu privire la „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”.

De asemenea, se invocă încălcarea prevederilor art. 1 din primul protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind „Protecția proprietății”, precum și ale art. 13 din Convenție, care dispune în legătură cu „Dreptul la un recurs efectiv”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Prin Legea nr. 359/2004 se instituie procedura de înmatriculare în registrul comerțului și de înregistrare fiscală a comercianților, cărora li se eliberează certificatul de înregistrare ce cuprinde și codul unic de înregistrare. Acest din urmă document atestă că persoana juridică a fost luată în evidența oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și în evidența organului fiscal. Legea mai prevede că vechile forme de certificate de înmatriculare și de înregistrare fiscală trebuie preschimbate până la un anumit termen, sub sancțiunea dizolvării de drept a persoanei juridice, constatată prin încheierea judecătorului delegat, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului. În opinia autorului excepției această sancțiune cuprinsă în art. 30 alin. (1) și (2) din lege „conduce la desființarea proprietății asociative pentru chestiuni formale care, în cazul respectării sau nerespectării lor, nu afectează cu nimic viața societății comerciale sau interesele fiscale ale statului”. Se susține că se încalcă astfel

dispozițiile constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate, precum și ale art. 21 privind accesul liber la justiție, „deoarece persoana juridică nu este parte în procedura în care se dă hotărârea judecătorească de dizolvare de drept, ci numai subiect al sancțiunii, caz în care suntem în prezența unui proces inechitabil [...]”.

Curtea constată că susțineri de neconstituționalitate asemănătoare, cu privire la un regim sancționator similar, au mai fost formulate în alte cauze, în legătură cu dispoziții de lege care instituiau astfel de obligații în sarcina societăților comerciale și care, în opinia autorilor excepțiilor, afectau dreptul de proprietate. Astfel, de exemplu, prin deciziile Curții Constituționale nr. 188 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 6 iulie 2005, și nr. 325 din 14 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 19 august 2005, s-a reținut, în esență, că asemenea obligații nu reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate, ci consecința încălcării unor dispoziții de lege. Prin aceleași decizii, tot sub aspectul criticilor privind încălcarea dreptului de proprietate, a fost avută în vedere jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Sub acest aspect, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții.

Curtea nu poate reține nici încălcarea, prin art. 30 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din lege, a art. 21 din Constituție privind „Accesul liber la justiție”, deoarece, așa cum aceasta a statuat în jurisprudența sa, accesul liber la justiție nu presupune în toate cazurile accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește dreptul la un recurs efectiv, în situația în care sistemul procedural național cuprinde mai multe căi de atac, caracterul efectiv trebuie întrunit de fiecare dintre acestea și de proces în ansamblul său. Nici faptul că textele de lege criticate nu menționează motivele „de recurs specifice” nu poate fi reținut ca o încălcare a prevederilor constituționale menționate, întrucât în această situație se aplică dreptul comun în materie, adică dispozițiile Codului de procedură civilă.

În sfârșit, Curtea nu constată existența vreunei contrarietăți între prevederile art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din legea criticată și prevederile constituționale ale art. 45 referitor la „Libertatea economică” și ale art. 53 cu privire la „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Consauto” — S.R.L. din Sighișoara în Dosarul nr. 2.195/2005/CCA al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 ianuarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind avizarea personalului care desfășoară activități profesionale, cu caracter permanent sau temporar, în punctele de lucru vitale din cadrul instalațiilor nucleare sau care are acces la informații secrete de stat

În conformitate cu prevederile Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.627/2003 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, cu modificările ulterioare;

în baza art. 5 din Legea nr. 111/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind avizarea personalului care desfășoară activități profesionale, cu caracter permanent sau temporar, în punctele de lucru vitale din cadrul instalațiilor nucleare sau care are acces la informații secrete de stat, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Normele menționate la art. 1 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Direcția materiale speciale va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Lucian Goicea

București, 12 ianuarie 2006.
Nr. 8.

ANEXĂ

NORME

privind avizarea personalului care desfășoară activități profesionale, cu caracter permanent sau temporar, în punctele de lucru vitale din cadrul instalațiilor nucleare sau care are acces la informații secrete de stat

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Art. 1. — Prezentele norme sunt emise în baza prevederilor art. 5 alin. (1), art. 9 alin. (5) și ale art. 18 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Pentru aplicarea prezentelor norme se va ține seama și de prevederile următoarelor acte normative:

— Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 5 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentele norme cuprind cerințe pentru personalul care desfășoară activități profesionale, cu caracter permanent sau temporar, în punctele de lucru vitale din cadrul instalațiilor nucleare sau care are acces la informații secrete de stat.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 4. — În prezentele norme următorii termeni se definesc astfel:

a) *autoritatea națională competentă în domeniul nuclear* — autoritatea, stabilită de lege, cu competența legală de a

elibera autorizații, de a efectua controale și de a reglementa amplasarea, proiectarea, construcția, punerea în funcțiune, exploatarea sau dezafectarea instalațiilor nucleare și radiologice;

b) *informații secrete de stat* — informațiile care privesc securitatea națională, prin a căror divulgare se pot prejudicia siguranța națională și apărarea țării;

c) *instalație nucleară*:

— orice reactor nuclear, cu excepția aceluia cu care este echipat un mijloc de transport maritim ori aerian spre a fi folosit ca o sursă de putere, dacă este pentru propulsie sau în orice alt scop;

— orice uzină care folosește combustibil nuclear pentru producerea de materiale nucleare, inclusiv orice uzină de retratare a combustibilului nuclear iradiat;

— orice instalație în care sunt stocate materiale nucleare, cu excepția depozitărilor în vederea transportului de materiale nucleare. Instalațiile nucleare aparținând unui singur operator, care se află pe același amplasament, vor fi considerate o singură instalație nucleară;

d) *organ competent* — autoritatea desemnată prin lege, având responsabilitatea de a elibera avize persoanelor care desfășoară activități, cu caracter temporar sau permanent, în punctele de lucru vitale ori care au acces la informații secrete de stat;

e) *punct de lucru vital* — o zonă în care se află materiale nucleare, echipamente, dispozitive sau sisteme care pot fi vulnerabile la acțiuni de sabotaj sau furt;

f) *sabotaj* — orice act premeditat îndreptat împotriva unei instalații nucleare sau unui material nuclear în folosință, depozitare sau transport, care poate pune în pericol, direct sau indirect, sănătatea ori siguranța personalului, populației și mediul înconjurător prin expunerea la radiații sau eliberarea de substanțe radioactive;

g) *titular de autorizație* — persoana juridică care posedă o autorizație pentru desfășurarea de activități în domeniul nuclear.

CAPITOLUL III Dispoziții generale

Art. 5. — Titularul de autorizație este răspunzător pentru obținerea avizului organului competent potrivit legislației în vigoare, pentru personalul care desfășoară activități profesionale, cu caracter permanent sau temporar, în punctele de lucru vitale din cadrul instalațiilor nucleare.

Art. 6. — Titularul de autorizație este răspunzător pentru obținerea avizului pentru personalul care are acces la informații secrete de stat, conform prevederilor legislației în vigoare.

Art. 7. — Titularul de autorizație trebuie să evalueze și să întocmească lista cu personalul care are acces în punctele de lucru vitale din cadrul instalațiilor nucleare și lista cu punctele de lucru vitale în care acesta urmează să își desfășoare activitatea cu caracter temporar sau permanent și să le transmită organului competent potrivit legislației în vigoare.

Art. 8. — Autoritatea națională competentă în domeniul nuclear va confirma, la cererea organului competent potrivit legislației în vigoare, punctele de lucru vitale din cadrul instalațiilor nucleare declarate de titularul de autorizație.

Art. 9. — Titularul de autorizație trebuie să evalueze și să întocmească lista cu personalul care are acces la informații secrete de stat, conform prevederilor legislației în vigoare.

Art. 10. — Pentru personalul care desfășoară activități profesionale, cu caracter permanent sau temporar, în

punctele de lucru vitale din cadrul instalațiilor nucleare și pentru personalul operator, de conducere și de pregătire specifică din centralele nucleare electrice, reactoare de cercetare și din alte instalații nucleare, titularul de autorizație trebuie să transmită organului competent potrivit legislației în vigoare solicitarea pentru avizare conform dispozițiilor legale în domeniu.

Art. 11. — Titularul de autorizație are obligația să verifice existența avizelor pentru persoanele juridice cu care urmează să încheie contracte și care urmează să aibă acces la informații secrete de stat, conform prevederilor legislației în vigoare.

CAPITOLUL IV Sanțiuni

Art. 12. — Utilizarea de personal în activități prevăzute la art. 2 din Legea nr. 111/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu are pregătirea necesară, de personal neverificat sau respins la examenele periodice ori de personal care nu posedă permisul de exercitare corespunzător, prevăzut la art. 9 din Legea nr. 111/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie contravenție și se pedepsește cu amendă de la 300 lei (RON) la 10.000 lei (RON).

Art. 13. — Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-un spațiu, într-o încăpere sau zonă delimitată și marcată în care se desfășoară activitățile prevăzute la art. 2 lit. a) — f) din Legea nr. 111/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără consimțământul persoanei care le folosește, sau refuzul de a le părăsi la cererea acesteia constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 5 ani.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 14. — Prezentele norme intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNUL ROMÂNIEI

OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

pentru aprobarea Normelor-cadru privind securitatea fizică a informațiilor UE clasificate

În temeiul art. II din Legea nr. 343/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2002*) privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele-cadru privind securitatea fizică a informațiilor UE clasificate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Conținutul normelor-cadru prevăzute la art. 1 va fi revizuit periodic în vederea armonizării reglementărilor naționale cu normele europene și euroatlantice în domeniu.

Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,
Marius Petrescu

București, 31 ianuarie 2006.
Nr. 13.

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2002 a fost aprobată prin Legea nr. 101/2003.

NORME - CADRU

privind securitatea fizică a informațiilor UE clasificate

1. Dispoziții generale

Art. 1. — *Securitatea fizică* reprezintă ansamblul măsurilor de protecție aplicate incintelor în care sunt gestionate informații UE clasificate ce trebuie protejate împotriva accesului neautorizat, deteriorării, distrugerii, pierderii sau compromiterii.

Art. 2. — În sensul prezentelor norme, termenii și expresiile utilizate se definesc după cum urmează:

a) *container* — dulap metalic special destinat păstrării informațiilor clasificate și protecției împotriva accesului neautorizat la acestea;

b) *forță de securitate* — forță specializată alcătuită din personalul permanent de pază și o forță de intervenție rapidă;

c) *contractant* — parte la un contract, care are calitatea de executant de lucrări sau de prestator de servicii;

d) *chei de securitate* — combinații ale unui sistem cu cifru sau chei de la încăperi speciale de securitate ori de la încuietorile containerelor destinate protecției informațiilor UE clasificate.

2. Principii de organizare a măsurilor de securitate fizică

Art. 3. — Măsurile de securitate fizică urmăresc:

a) să prevină pătrunderea neautorizată a persoanelor, prin efracție sau în alt mod fraudulos, în spațiile protejate;

b) să prevină, să descopere și să împiedice acțiunile ostile ale personalului nealioal, inclusiv cele de spionaj, de natură să afecteze securitatea informațiilor UE clasificate;

c) să permită accesul la informații UE clasificate exclusiv persoanelor autorizate, pe baza unei certificări de securitate corespunzătoare și a aplicării principiului „nevoia de a cunoaște“;

d) să descopere și să combată în mod operativ orice încălcare a măsurilor de protecție a informațiilor UE clasificate.

Art. 4. — Amploarea măsurilor de protecție fizică a informațiilor UE clasificate se stabilește în funcție de:

a) nivelul de clasificare și categoria informațiilor protejate;

b) volumul informațiilor și natura suportului de stocare a acestora;

c) modul de păstrare a informațiilor;

d) natura amenințărilor la adresa securității informațiilor clasificate, determinate de activitățile serviciilor de informații care au ca țintă UE sau state membre ale acesteia, precum și de acțiuni de natură teroristă, subversivă, sabotaj sau de alte activități infracționale.

Art. 5. — (1) Măsurile de protecție fizică trebuie completate cu măsuri de securitate a personalului, de securitate a informațiilor și INFOSEC.

(2) Stabilirea celor mai eficiente metode de contracarare a amenințărilor și de compensare a vulnerabilităților printr-o combinație a măsurilor protective din domeniile prevăzute la alin. (1) se realizează printr-un management corespunzător al riscurilor de securitate.

Art. 6. — Pentru o incintă dată, măsurile de securitate fizică sunt cuprinse în Planul de securitate fizică.

Art. 7. — Implementarea măsurilor de securitate fizică se va baza pe principiul „apărării în adâncime“, urmărindu-se stabilirea:

a) incintei care trebuie protejată;

b) unui dispozitiv exterior de securitate destinat să delimiteze zona protejată și să descurajeze accesul neautorizat;

c) unui dispozitiv intermediar de securitate destinat să descopere tentativele sau accesul neautorizat în zona protejată și să alerteze forța de securitate;

d) unui dispozitiv interior de securitate destinat să întârzie acțiunile eventualilor intruși și să ofere suficient timp pentru ca aceștia să fie reținuți de forța de securitate.

3. Măsuri de securitate fizică

Art. 8. — (1) Informațiile cu nivelul de clasificare UE CONFIDENTIEL sau superior se gestionează numai în interiorul unei zone de securitate.

(2) *Zona de securitate* reprezintă perimetrul delimitat, amenajat și protejat, special destinat gestionării informațiilor UE clasificate, care trebuie să corespundă uneia dintre următoarele categorii:

a) zona de securitate clasa I, organizată astfel încât intrarea unei persoane într-o asemenea zonă permite accesul direct la orice informații UE clasificate gestionate aici, ca urmare a modului specific de păstrare a acestora (expuse la vedere pe rafturi, afișate pe pereți etc.) și care presupune:

(i) controlul tuturor intrărilor și ieșirilor;

(ii) un sistem de control al intrării care să permită accesul doar acelor persoane care au certificarea de securitate corespunzătoare și sunt special autorizate să intre într-o asemenea zonă;

(iii) specificarea nivelurilor de clasificare ale informațiilor UE gestionate aici;

b) zona de securitate clasa II, organizată astfel încât o persoană prezentă într-o asemenea zonă are acces exclusiv la informațiile UE clasificate pentru care este autorizată, ca urmare a modului specific de păstrare a acestora și care presupune:

(i) controlul tuturor intrărilor și ieșirilor;

(ii) un sistem de control al intrării care să permită accesul neînsoțit doar acelor persoane care au certificare de securitate corespunzătoare și sunt special autorizate să intre într-o asemenea zonă. Pentru toate celelalte persoane trebuie să existe reguli de însoțire pentru a se preveni accesul neautorizat la informații UE clasificate.

Art. 9. — (1) În jurul zonelor de securitate poate fi stabilită o zonă administrativă. O asemenea zonă implică un perimetru vizibil delimitat, în cadrul căruia sunt create condiții pentru controlul persoanelor și al vehiculelor.

(2) Informațiile UE clasificate gestionate în zona administrativă vor avea cel mult nivelul de clasificare RESTREINT UE.

Art. 10. — Incintele în care nu se lucrează 24 de ore din 24 vor fi inspectate imediat după terminarea programului de lucru, pentru a se verifica dacă protecția informațiilor clasificate este asigurată în mod corespunzător.

Art. 11. — (1) Pentru eficientizarea sistemelor de pază și apărare împotriva pătrunderii neautorizate pot fi utilizate măsuri de securitate fizică specifice (gardul de perimetru, sisteme de detectare a intruziunilor — *SDI*, iluminat, televiziune cu circuit închis — *TVCI*).

(2) În cazurile în care acest lucru este posibil, zona ce trebuie protejată va fi delimitată de un gard de perimetru.

(3) Porțile de acces permanent trebuie să ofere cel puțin același nivel de protecție ca și gardul; celelalte porți vor fi încuiate și asigurate.

Art. 12. — Iluminatul de securitate va fi realizat astfel încât să ofere un grad mai mare de detectare a unui potențial intrus atât direct de către pază, cât și indirect prin intermediul sistemului TVCI.

Art. 13. — SDI vor fi utilizate pentru a spori nivelul de securitate oferit de gard sau vor fi folosite în camere și în clădiri pentru a ajuta sau a substitui personalul de pază.

Art. 14. — TVCI va fi utilizată pentru verificarea incintelor și a alarmelor SDI.

Art. 15. — Atunci când se folosesc SDI, TVCI sau alte dispozitive destinate supravegherii și protecției informațiilor UE clasificate, trebuie să existe o sursă de alimentare de rezervă.

Art. 16. — (1) Controlul accesului personalului permanent în zonele de securitate se efectuează de personal de pază sau prin sisteme electronice, avându-se în vedere următoarele:

a) accesul fiecărui angajat se realizează prin locuri anume stabilite, pe baza permisului de acces;

b) permisul de acces nu va specifica în clar identitatea organizației emitente sau locul în care deținătorul are acces;

c) permisele de acces care acordă accesul fără escortă în interiorul zonelor de securitate în care sunt manipulate sau depozitate informații UE clasificate se emit numai persoanelor care au certificare de securitate corespunzătoare; cererea pentru acces în zonă trebuie să fie bine întemeiată și bazată pe principiul „nevoia de a cunoaște“.

(2) La nivelul fiecărei persoane juridice care gestionează informații UE clasificate se pot stabili reguli suplimentare proprii privind accesul, cu respectarea prezentelor cerințe minime.

Art. 17. — Accesul vizitatorilor în zonele de securitate se realizează conform regulilor proprii aprobate de conducătorul instituției, ținând cont de certificarea de securitate și cu aplicarea principiului „nevoia de a cunoaște“, înregistrându-se datele personale ale vizitatorilor, precum și ora intrării și ieșirii acestora prin punctele de control.

Art. 18. — (1) Pentru accesul angajaților agenților economici contractanți care efectuează lucrări de construcții, reparații și întreținere a clădirilor, instalațiilor sau utilităților în zonele de securitate, conducătorii instituțiilor beneficiare vor elibera, pe baza actelor de identitate, la solicitarea reprezentanților autorizați ai agenților în cauză, documente de acces temporar.

(2) Documentul de acces temporar este valabil doar pe durata executării lucrărilor și se restituie emitentului la terminarea acestora.

Art. 19. — Accesul în zonele de securitate al personalului însărcinat cu păstrarea curățeniei se face conform regulilor proprii stabilite de conducătorul instituției beneficiare.

Art. 20. — Accesul personalului care asigură întreținerea sistemelor de informatică și comunicații (SIC) se va realiza în conformitate cu prevederile Ordinului directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 488/2003 privind aprobarea Ghidului pentru elaborarea documentației cu cerințele de securitate (DCS) pentru sisteme informatice și de comunicații (SIC)—DS1, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 5 decembrie 2003.

Art. 21. — Forța de securitate va fi asigurată de structuri specializate ale autorităților publice sau de societăți autorizate de pază și protecție.

Art. 22. — Forța de intervenție rapidă are rolul de a interveni în situații de urgență și poate fi constituită din personal propriu sau poate fi asigurată pe bază de contract.

Art. 23. — Timpul de reacție al forței de intervenție rapidă se testează periodic și se menționează în Planul de securitate fizică.

Art. 24. — (1) Sarcinile personalului permanent de pază, precum și necesitatea și frecvența patulărilor vor fi stabilite în funcție de nivelul riscului și de celelalte sisteme sau echipamente de securitate instalate.

(2) În incintele în care nu se lucrează 24 de ore din 24, intervalul de timp dintre patulările efectuate în afara orelor de program nu va depăși două ore.

(3) Personalul de pază va primi instrucțiuni scrise cu privire la modul de îndeplinire a atribuțiilor specifice în cadrul instituției respective și va fi înarmat, respectându-se legislația în vigoare.

(4) Personalul de pază care asigură paza incintelor în care sunt gestionate informațiile UE clasificate trebuie să dețină certificare de securitate corespunzătoare informațiilor gestionate în zona în care poate avea acces pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.

Art. 25. — Birourile sau zonele în care în mod uzual se poartă discuții în cadrul cărora sunt vehiculate informații UE clasificate de nivel CONFIDENTIEL UE sau superior vor fi protejate împotriva ascultării neautorizate.

Art. 26. — Echipamentele de telecomunicații și echipamentele electrice sau electronice de birou, de orice tip, folosite în timpul ședințelor în care se vehiculează informații clasificate de nivel CONFIDENTIEL UE sau superior, vor fi verificate de către unități specializate la cererea structurii/funcționarului de securitate.

Art. 27. — Copiatoarele și faxurile vor funcționa în încăperile speciale de securitate, la ele având acces doar persoanele autorizate.

Art. 28. — (1) Informațiile UE clasificate se păstrează în încăperi speciale de securitate și/sau containere speciale ori mobilier de birou.

(2) Dispozițiile Ordinului directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 475/2005 privind aprobarea Cerințelor minime de securitate fizică pentru încăperile speciale de securitate destinate protecției informațiilor NATO clasificate și a celor echivalente, potrivit legii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 22 noiembrie 2005, se aplică în mod corespunzător și în privința încăperilor speciale de securitate destinate protecției informațiilor UE clasificate.

(3) Containerele speciale se clasifică astfel:

a) clasa A, containere autorizate la nivel național pentru depozitarea informațiilor TRÈS SECRET UE/UE TOP SECRET în zone de securitate clasa I sau clasa II;

b) clasa B, containere autorizate la nivel național pentru depozitarea informațiilor SECRET UE și CONFIDENTIEL UE în zone de securitate clasa I sau clasa II;

c) clasa C, mobilier de birou adecvat numai pentru depozitarea informațiilor RESTREINT UE.

Art. 29. — Încuietorile folosite la containerele în care sunt păstrate informații UE clasificate se împart în 3 grupe, astfel:

a) grupa A, încuietori autorizate pentru containerele din clasa A;

b) grupa B, încuietori autorizate pentru containerele din clasa B;

c) grupa C, încuietori pentru mobilierul de birou.

Art. 30. — Prevederile Ordinului directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 443/2003 privind aprobarea Cerințelor minime pentru containerele destinate protecției informațiilor clasificate, pentru mecanismele de închidere, sistemele cu cifru și încuietorile acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 6 noiembrie 2003, completat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 182/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 30 aprilie 2004, se aplică în mod corespunzător și în privința containerelor destinate protecției informațiilor UE clasificate, mecanismelor de închidere, sistemelor cu cifru și încuietorilor acestora.

Art. 31. — (1) Combinațiile cifrului și cheile de la containerele și încăperile speciale de securitate trebuie protejate adecvat pentru a se evita intrarea acestora în posesia unor persoane neautorizate.

(2) Cheile de la containerele și încăperile de securitate se păstrează într-o zonă de securitate.

(3) Cheile de rezervă se păstrează de către șeful structurii/funcționarul de securitate, care trebuie să țină evidența utilizării acestora. Ele se introduc în unul sau în mai multe plicuri mate, care se sigilează și se păstrează într-un container de securitate prevăzut cu încuietoare cu cifru.

Art. 32. — (1) În cadrul zonelor de securitate pot fi stabilite zone sigure din punct de vedere tehnic.

(2) Aceste zone vor fi ținute încuiate atunci când nu sunt ocupate, iar toate cheile vor fi considerate chei de securitate.

(3) Zonele sigure din punct de vedere tehnic vor fi inspectate periodic sau în urma unei intrări neautorizate ori atunci când există suspiciuni privind o intrare neautorizată.

Art. 33. — Pentru echipamentele și mobilierul din dotarea acestor zone se va păstra un inventar detaliat care să asigure urmărirea circulației acestora. Orice piesă de mobilier sau echipament va fi introdusă într-o asemenea zonă numai după ce a fost atent inspectată de către personalul de securitate specializat în detectarea dispozitivelor de ascultare. Ca regulă generală, se va evita

instalarea liniilor de comunicații în zonele securizate din punct de vedere tehnic.

Art. 34. — Este interzisă folosirea, în zonele sigure din punct de vedere tehnic, a telefonului mobil și/sau a altor echipamente care pot fi utilizate pentru înregistrarea și redarea informațiilor UE clasificate.

Art. 35. — (1) Toate încăperile în care se gestionează sau în care este posibil accesul la informații UE clasificate vehiculate prin sisteme informatice și de comunicații (SIC) trebuie să se afle într-o zonă de securitate.

(2) Toate SIC sau alte medii de gestionare similare (servere, sisteme de rețea etc.) în care se gestionează informații UE clasificate se instalează în încăperi speciale de securitate, în conformitate cu nivelul de clasificare al informațiilor și cu nevoile specifice de protecție a acestora.

(3) Măsurile de protecție a informațiilor UE clasificate gestionate în SIC se stabilesc prin proceduri INFOSEC.

Art. 36. — (1) La nivelul persoanelor juridice care gestionează informații UE clasificate se întocmește Planul de securitate fizică, ce va cuprinde descrierea tuturor măsurilor de securitate fizică implementate pentru protecția acestor informații, structurat astfel:

a) delimitarea, marcarea și configurația zonelor de securitate;

b) sistemul de pază și apărare;

c) sistemul de avertizare și alarmare;

d) controlul accesului, al cheilor și combinațiilor de cifru;

e) modul de acțiune în situații de urgență;

f) modul de raportare, investigare și evidență a încălcării măsurilor de securitate;

g) responsabilitățile și modul de implementare a măsurilor de pregătire și instruire pe linie de securitate fizică;

h) responsabilitățile și modalitățile de realizare a verificărilor, inspecțiilor și controalelor sistemului de securitate;

i) măsuri suplimentare de protecție fizică.

(2) În cazul în care la nivelul persoanei juridice există un plan de securitate al obiectivului pentru protecția informațiilor clasificate, elaborat și implementat conform legislației în vigoare, acesta va fi completat în mod corespunzător cu măsurile de securitate fizică specifice pentru protecția informațiilor UE clasificate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 113145